

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 172.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365915040/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

mende Sjæl, end med et crast Stykke Pigebarn af Kjød og Blod, som ligefrem ved hvad hun gjør. Denne halve Ubevidsthed paa den ene Side gjør et saadant Forhold hoist piquant. Det er det Umiddelbare, det Geniale deri, og det maa du holde fast ved! derved kan du opsvinge dig i en reen aandelig Sphære, hvori din Kjerlighedsslykke er uafhængig af alle rimelige Tilfældigheder. Lystig, min Ven! tom dit Glas! hun skal leve, din somnambule Skjønne! – hun skal leve for dig og i dig og med dig, om hun saa gifter sig med hundrede Grever! – Du kan da som en fri Fugl flyve med mig gjennem Verden – vi skal gjøre en mageløs Lykke sammen! En Ven som dig trænger jeg netop til – en Læge med Fantasi, og som har forsøgt sig i Magnetismen. Drik! siger jeg – drik! og du vil forstaae mig! Jeg kjender nu dit Standpunkt; jeg kunde misunde dig, hvis du ikke var min allerbedste Ven – dog du hænger med Hovedet – den rette Høide har du kun ikke naaet endnu; men til den skal du snart opsvinge dig med ætheriske Vinger! Jeg vidste det nok – vedblev han – »din egentlige Existent er contemplativ, ideal – du har, som jeg, ved et dybere Studium af Menneskenaturens Nat-Side, lært at adskille Blendværk fra Sandhed – kun eet Skridt videre! og du staaer ved Kilden til al Skjønhed og Sandhed – og kan selv realisere dine skjønneste Ideer ved Aandens egen potenserede Kraft, uden andet Medium, end det aadigste af alle, hvori Naturens virksomste Elementaander skjule sig i det ætheriske Fluidum, indtil de i Rapport med din intuitive Sjæl optræde i levende Gestalter og give dig virkeligt, hvad der for kun var Skuffelse og Skim.» Under denne Tale klinkede han med Valman og fyldte hans tømt Glas paany. »Nu, din Gudindes Skaal, min Ven!» – vedblev han og klinkede atter med Valman, der ligesom sad hensjunken i Drømme og mekanisk satte Glasset til Læberne. – »Drik ud!» – vedblev Mathis – »Om tre Dage agter hun en Greve, siger du jo – du kunde ligesaagodt sige: om hundrede Aar. Hvad er Tid i Ideernes Rige? Hvo kan destuden maale den paa den frie Flugt fra den ene Verden til den anden? Tilvo veed, om Brudgommen ikke vaagner hundrede Aar ældre imorgen og favner en gammel rynket Hex istedetfor den unge smukke Brud?» –

»Nu vel da!» – raabte Valman og sprang op med blussende Kinder – »lad os da være gale engang igjen, siden du endelig vil have det! Hvad var det, du sagde mig om Elementaander? Meningen af al det Galimathias var vel saetens, at man skulde drikke sig lystig –»